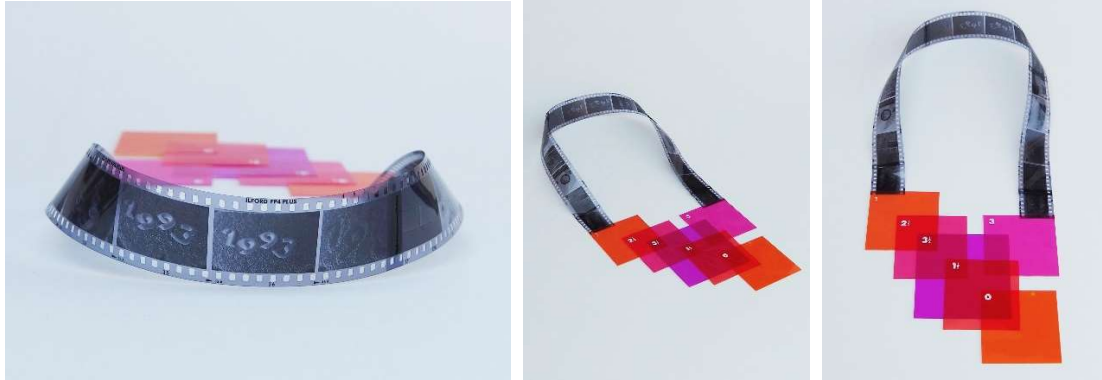

Genomineerden publieksprijs Sieradenchallenge 'Gevonden herinneringen'

Black versus color | Helene Ketzer

In 1993 was ik veel in de doka te vinden op de kunstacademie in Groningen. Met mijn nachtblindheid botste ik regelmatig tegen medestudenten, docenten en de werkplaatsassistent op, tot grote hilariteit van iedereen die daar aanwezig was. Ik heb nooit het doosje kleurenfilters (voor het contrast) en negatieven uit die tijd weg kunnen doen. En tot mijn verrassing bleek ik zelf, 1993 en de Grote Markt er ook nog op te staan. Samen zijn ze nu na precies 30 jaar weer 1 in dit sieraad. Een tijd die kleur aan mijn leven gaf....

Medaille voor het moederschap | Mirjam van Houwelingen

Het sieraad bestaat uit allerlei voorwerpen waar mijn twee dochters Sarah en Evi mee speelden. Zoals een mini-olifantje van playmobil, een gelukspoppetje, kraaltjes en een bloemetje van een haarspeldje. De muntjes waar het op bevestigd is, is oud buitenlands geld wat ze gebruikten om winkeltje mee te spelen. Het lintje hoort bij een medaille die ik vroeger als jong meisje voor een avondvierdaagse heb gekregen. Ik heb mijn dochters alleen opgevoed.

Ode to nature | Maureen Oude Wolbers-Hutting

De meeste tuinen bezitten mos en onkruid. Vaak ongewenst en ongeliefd. Dit is een ode aan beide. Het mos en onkruid zijn geplaatst in een gekregen, onhandige en ongebruikte sleutelhanger die omgevormd is tot medaillon en wordt gedragen door takken en stenen. Te zien is hoe mooi droogbloemen (onkruid gevonden tussen de tegels) kunnen zijn en hoe mos een echte groenblijver is die op vele oppervlakten zijn weg vindt. Mossen produceren zuurstof en beschermen tegen erosie. Naast een prachtig tuintje om te dragen is het een klein stapje naar een duurzamere wereld en ineens onderdeel geworden van een circulaire economie.

Haar haren | Karolien Boucquaert

Dit halsjuweel is gemaakt van twee medaillons die je vroeger in bedevaartsoorden kon kopen als souvenirs met kleine religieuze tafereeltjes in. Deze medaillons kregen een nieuwe bestemming, verbonden door een heel mooi oud fluwelen lint en werden houders van 2 fragiele broches gemaakt uit haar & zilver. De haren van een geliefde die kanker kreeg en haar mooie haren afknipte eer ze door chemotherapie uitvielen. Een gevlochten en gekoesterd relik. De ene broche met prikkeldraad verwijst naar de pijn, de andere broche is een gekend symbool.

Dirkjeledoe | Neeltje Neeft

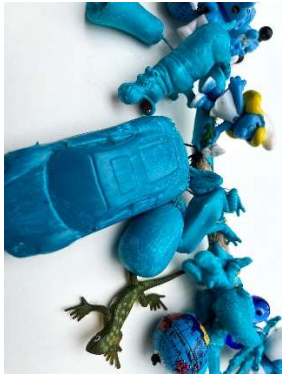
De materialen voor mijn sieraad komen hoofdzakelijk uit de nalatenschap van mijn ex-schoonmoeder. Zij had oorlog en crisis meegemaakt en was daardoor zuinig op haar spullen. Restjes garen, kant en band wond ze om overgebleven kaartjes. Een sjerp is een soort officieel ereteken. Maar wie weerhoud mij een ereteken te maken aan een geliefd persoon?

The lost ones, those left behind and a glimmer of light | Amerens Hedwich

Het verlies van mijn moeder schopte me compleet onderuit. 6 jaar lang verkeerde ik in verschillende stadia van rouw. De bladeren tonen mijn doorgemaakte gemoedstoestand. Van groots en verkreukeld naar draaglijk. Gemaakt van pakpapier, over van het inpakken van haar spullen, koperdraad uit haar atelier en kralen van vroeger. Rouw kun je niet vastpakken maar wel vertalen. Herinneringen in gedachten zijn ongrijpbaar maar wel te verbeelden. Dit sieraad is om mijn rouwperiode niet te vergeten. Het was zwaar maar ik had het niet willen missen. Het halssieraad kan ook andersom gedragen worden zodat het zwaartepunt achter je ligt.

Souvenirs d'Enfance | Lilian Cooper

Dit werk is een verzameling favoriete stukken, dingen die moeilijk weg te gooien zijn en die ik sinds mijn verhuizing op de bodem van verpakkingsdozen heb ontdekt. Mijn jongste nichtje gaf me haar geliefde blauwe glazen zwaan. De smurfen zijn afkomstig van een bepaalde supermarktketen die deze opnieuw heeft uitgegeven. Het houten huisje en de plastic speelgoed dieren komen uit mijn eigen kindercollectie. Dit zijn de herinneringen aan de kindertijd, de dierbare dingen die kinderen niet weggooien die meerdere verhuizingen hebben overleefd omdat ik ze ook niet weg kon doen. Een Franse titel omdat mijn vroege jeugd in Parijs was.

Verzameling Herinneringen | Miranda van Triest

Het parelsnoer dat mijn oma droeg op haar trouwdag, het lieveheersbeestje van mijn eerste echte oorbang, vast een erg belangrijk sleuteltje, mijn eerste horloge, een bosje knopjes uit de knopen pot van oma, mijn eerste eigen gemaakte zilveren werkstuk, een schattig klein moertje, het stoere metalen plaatje die tevoorschijn kwam uit de wasmachine, het dasspeldje van de Venz (zo leuk als je in Vaassen geboren bent), sigarenbandjes gekocht op de rommelmarkt.. En dat met nog andere spulletjes samengevoegd tot een Verzameling herinneringen.

Ringding | Els de Boer-Brethouwer

Deze ring heb ik gemaakt van een papieren balgje met een plastic piepertje erop en een metalen sluitring van een sleutelhanger. De onderdelen heb ik aan elkaar gemaakt met karton, lijm en papier. Het piepertje functioneert door het balgje in te knijpen en weer los te laten waarbij het een keffend piepje geeft. Het piepertje zat in een speelgoedhondje van mij, het hondje kon lopen en blaffen. De ring was onderdeel van een souvenir. Beide onderdelen zijn fragmenten uit een kinderleven. Herinneringen, samengevoegd in een nieuw volwassen sieraad dat het speelse blijft omarmen.

Green circuit board | Evgenia Zoidaki

Broken green TV circuit boards, back when TVs were big square boxes. To the rest, Uncle Dimitris was an electronics technician. To me he was a doctor, whom I observed wide-eyed as he “healed” the TVs. When “surgery” was over, he would lay these green treasures in my hands. I would place them under my pillow, rub them until I fell asleep and dream of them as gems in a princess’s necklace. Come morning, I would hide them in the back of the drawer; there they waited patiently, until they became a jewel, from my uncle’s hands and by mine.

Bepoteld en sleets | Anneke de Vries

In het gezin van elf kinderen waarin ik opgroeide werd op zon- en feestdagen gegeten van borden met gouden randjes. Bij de afwas van al die mooie borden moesten we extra voorzichtig te zijn, want ze maakten deel uit van de uitzet, het huwelijkscadeau van onze ouders. Daardoor begonnen onze vingers te trillen en viel er weleens een bord in scherven op de stenen keukenvloer. In het eindeloos poetsen van de zilveren lepeltjes uit de uitzet kwam op den duur de sleet. Alles in dit halssieraad is bepoteld en sleets. Mijn herinneringen ook, misschien.

Plastic Paradise | Ingrid Dijkstra

Deze hanger heb ik gemaakt van meegebracht drijfhout, schelpen, visnetten, lijnen, gevonden voorwerpen en uiteengevallen stukjes plastic die ik heb verzameld tijdens een zeilreis door de Caribbean. Ik schok daar van de hoeveelheid plastic die overal lag. En met name ook de kleine uiteengevallen 'vrolijke' stukjes plastic in het zand. Soms zijn het niet alleen de mooie herinneringen die ik wil bewaren... Deze hanger is voor mij een reminder, om minder plastic te gebruiken en te voorkomen dat de Caribbean veranderd in een Plastic Paradise.

Afscheid van mijn maatje | Hetty Grooten

Daar lig je in de kast. Mijn lievelingsjeans. Hopen dat ik je ooit weer eens zal passen. Op een stapel die alsmaar groter wordt. Tegen beter weten in. Net als al die andere kledingstukken op de plank. Fijne herinneringen. Maar nu, is het tijd om je los te laten. Van de knoop en de rode stiksels maak ik een armband. Met bedeltjes van de labels van de shirtjes die ik niet meer pas. Zodat ik ze nog steeds een beetje kan koesteren als ik je bij me draag.

Diggels | Janneke Vellinga

Modder, scheppen, zwarte handjes en de verbouwing van ons huis waar geen einde aan leek te komen. In de greppel voor de nieuwe fundering deden onze drie - toen nog kleine - jongens 'opgravingen' en wilden archeoloog worden. Elke gevonden schat, vooral tegelscherven, werd keer op keer met veel enthousiasme getoond. Beelden in mijn hoofd als scherven uit het verleden. Gevonden herinneringen. Afval is van alle tijden. Halssieraad Diggels is gemaakt van 'antiek' en 'modern' afval: tegelscherven van aardewerk uit Friese bodem en kunststof touw gejut op het Ameland strand (plus een beetje oud koperdraad).

Daphny | Mirte de Boer

Mirte heeft ketting 'Daphny' gemaakt. Het is samengesteld van allerlei herinneringen aan haar beste vriendin Daphne. Samen hebben ze de mooiste kleine voorwerpen verzameld: steentjes, stokjes, veren, schelpjes, kraaltjes en knoopjes. Zowel op het schoolplein in de pauzes als na schooltijd op elke mogelijke plek. Ze heeft hier hele mooie herinneringen aan.